

“Energy Art”

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

« Νομίζεις πως κάπου φωτίζει ο ήλιος τη νύχτα ; »

Με την έλευση του 2015 φοράει τα γιορτινά του το σύγχρονο εικαστικό γίνεσθαι, καθώς από 10 Ιανουαρίου έως 22 Φεβρουαρίου, διεξάγεται μια έκθεση καλλιτεχνικής πολυφωνίας – όπως graffiti, fashion design, video-art, κτλ – με το όνομα *Energy Athens*^[2] στο Contemporary Space Athens στην Πλάκα^[3]. Οι καλλιτέχνες που συμμετέχουν^[4] , πέρα από μάσκες και προσποιήσεις και κατοικοεδρεύοντας στον δικό μας κοινό-θνητό-κόσμο, δείχνουν να συνομιλούν και με έναν άλλο (κόσμο), καθώς είναι σα να κολυμπούν σε θάλασσα δίχως φάρο με

Βαλερύ :

Τα υπό παρουσίαση έργα εκφράζουν λιγότερο συναίσθημα, μα περισσότερη εξοικείωση με την ανοίκεια σύζευξη φαντασίας και λογικής (βλέπε π.χ. , την ασύμμετρα μεταλλική εικονοαπόδοση μιας κουκουβάγιας ή τα κουτάκια κύβων μεταξύ καρέκλας και καθιστής γυναίκας).

Ενώσω η δημοκρατική δικτατορία της απροβλημάτιστης κοινωνίας μας εξακολουθεί να αποδέχεται με ιερή ευλάβεια την πιο ανίερη εποχή, οι πρωταγωνιστές της *Energy Athens* φροντίζουν να δραπετεύσουν από την ανακριτική διάθεση μιας επιστημονικά θεσμικής γνώσης και το νεκρό της γράμμα · οι δημιουργικές μορφές που πραγματεύονται, δεν αναπαριστούν απλώς μια σκέψη

αισθητική αλλά διαπερνούν τη συγκρότησή της, με απώτερο στόχο να επιδράσουν στην “κινητήρια δύναμη του κόσμου”[5], γι’ αυτό και όλα τα έργα μιλώντας σε πολλές διαφορετικές γλώσσες – το καθένα ξεχωριστά – επιχειρούν να αποδομήσουν κάθε αναγωγή της πραγματικότητας σε γλωσσικό σχήμα. Επιθυμούν να καταστήσουν σαφές πως το νόημα δεν βρίσκεται ούτε κατάγεται από κάπου, αλλά παράγεται καθ’ οδόν, σαν το ξεφλούδισμα που πορεύεται από τον φλοιό προς τον πυρήνα: οπότε, δεν δαιμονολογούν αλλά οραματίζονται, κι γνωρίζουν πως το να πείσουν είναι άγονο, ωστόσο κάθε τους έργο διψά να κατακτήσει περιεκτικότητες ουσίας και νοήματος. Οι κρυφές συνάφειες των μορφών που παρουσιάζονται στην έκθεση μαρτυρούν μια πνευματικής τάξεως ετοιμότητα των αντίστοιχων δημιουργών, η οποία προβάλλει ως εκχύλισμα αισθητικής πλήρωσης πάνω σε κάθε έργο.

Δεδομένου πως η ανθρώπινη ζωή είναι μια υπόθεση πολυδιάστατη και πολυπρισματική, τίποτα πλέον δεν απομένει να δικαιολογήσουμε ή να δικαιολογηθούμε για κάτι, παρά μονάχα να βεβαιωθούμε και να βεβαιώσουμε πως υπάρχουμε. Διότι, όπως λέει και ο Φουκώ, “τι άλλο είναι η κανονική ζωή, αν όχι η δυνατότητα να εκπλήσσεσαι και να εκπλήσσεις τον εαυτό σου;”.

[1] Από το μυθιστόρημά του, *Ένα ερωτικό καλοκαίρι*, μτφ. Σόνια Στάμου-Ντορνιακοβα, εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 2009

[2] Για περισσότερες πληροφορίες, επικοινωνήστε με την Ήρα Λειβαδιώτη, Director of Administration and Marketing του European Centre for Architecture Art Design and Urban Studies, στο ira@europeanarch.eu

[3] Μητροπόλεως 74

[4] Περιλαμβάνονται έργα από τους ακόλουθους καλλιτέχνες : Amina Kortbi, Justyna Borucka, Teodosio Sectio Aurea, Αλεξία Σπανουδάκη, Αντωνία Μαντζούκα, Αριστείδης Ζηνέλης, Βασίλης Ρουμελιώτης, Γιώργος Ντάφλος, Γιώργος Ριδάκης, Έλινor Ηλέκτρα Αλεξάκη, Ειρήνη Δουκάκη, Ελένη Μαρία Χρυσικού, Θεόδωρος Σταθής, Ιωάννα Ζεμπερλίκου, Ιωάννης Καραλιάς, Ιωάννης Κατσάνος, Ιωάννης Τσαουσίδης, Κατερίνα Καλουμένου, Κυπαρησία Συμεωνίδου, Ματθαίος Παπαβασιλείου, Νίκη Στάθη, Νικολέτα Θεοδωροπούλου, Νίκος Κατσιμίχας, Οδυσσέας Τριανταφυλλόπουλος, Όλγα Δουλκερίδου, Παναγιώτης Χ. Στεφανίδης, Παντελής Δεσποτίδης, Σταύρος Βιδάλης, Σταύρος Κονιδάρης, Τάσος Μιχαηλίδης, Φωτεινή Μικελάτου, Φωτεινή Παππά, Χιλδεγάρδη Δημούλη

[5] Αποτελεί φράση του Μπρετόν : “agir sur le moteur du monde”